

«D. Francisco Camps le encargó personalmente dos americanas a medida y algún pantalón, llevándose también en esa ocasión dos pares de zapatos de piel de potro de una reputada marca comercial». Les paraules pertanyen a la darrera **resolució** judicial del Tribunal Superior de Justícia de València. M'ha xocat l'especificació, per part del jutge, de la pell del calçat triat per l'escolanet. Narrativament, el jutge fila prim: **pell de poltre**. La matança de cavallets per a calçar l'escolanet potser no és un fet jurídicament tan determinant com l'amarrada del **Parapipi**, però és una circumstància suggestiva si se celebra el judici amb un **jurat popular** escamat per la crisi: «El Sr. Camps admitió haberse llevado un solo par de zapatos, cuyo precio de 120 o de 130 euros dijo haber pagado en el acto y en efectivo». La **procacitat**: «La veritat està cada dia més a prop..., queden uno o dos escalonets». A prop de qui? Els pujarà amb sabates de pell de poltre.